

2020. május 3., vasárnap

SZENT JÓZSEF NAPI ÜZENETE, AMELYET BRAZÍLIÁBAN, MINAS GERAISBAN, FIGUEIRA MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN ADOTT ÁT A LÁTNOK LUCÍA DE JESÚS NŐVÉR RÉSZÉRE

Amikor egy lélek elkötelezi magát Isten mellett, Ő türelmesen vezeti a lelkét az önátadás útján.

Először is arra ösztönzi, hogy változtassa meg az életét, hogy az útját arra az útra terelje, amely az Ő Szívéhez vezet, és nem a világhoz. Apránként olyan lehetőségeket, jeleket, találkozásokat helyez útjára, amelyek arra inspirálják, hogy új lépéseket tegyen Isten Szíve felé.

Ahogy ez a lélek megismeri Isten Szeretetét és bízik benne, a Teremtő új dolgokat kezd kérni tőle, új önátadást, új lemondásokat, amíg el nem éri a lélek számára a végső pontot, amikor az Úr nagyobb lemondást, az élet teljes átalakulását kéri tőle.

Amikor a lélek beleveti magát az önátadás ismeretlen mélységébe, felfedezi, hogy Isten Kezébe, a Szeretet kimeríthetetlen Forrásába esett, amely a lemondást megtanuló és az élő önátadás kockázatát vállaló lélek mélyén rejtőzött.

Az Isten Szeretetétől ihletett lélek ezen az úton is sok ajánlatot tesz, mindent az Ő Kezébe helyez, de azt ajánlja fel, amit ismer, amit már átadott, amikor a mélységbe ugrott. Ekkor az Úr ajtót nyit tudatának mélyén, és rámutat arra, hogy hol van az, amit át kell alakítani.

Egy új, ismeretlen szakadék tárul elénk. A lélek szembesül tudatának olyan aspektusaival, amelyek olyanok voltak, mint rejtett kincsek: képességei, vonzereje, önbizalma, legrejtettebb hiúságai.

És bármennyire is folytatja az élete Istennek való felajánlását, Teremtője mindig mélyebben keresi lényé mélyén az önátadás fókuszát, azt, amit ki kell üríteni a szívéből. És néha ez fáj, és a lélek szenved, de tudja, hogy minden hely, ami kiürül a szívéből, a tudatából, lényének rejtett teréből, az az, amit Isten Szívének, az Ő Szeretetének, az Ő Lelkének adományoz, hogy ott legyen édes, tiszta és kész lakhelye.

Gyermekek, az önátadás útja örökkévaló, mélységes, az ürességhez vezető út, ugyanakkor az egésszel való egységhez vezető út.

Ezért soha se gondoljátok, hogy mindent feladtatok, hanem mindig engedjétek, hogy Isten mélyebbre hatoljon. És bármennyi fájdalmat is okoz néha, legyetek a tudatában annak, hogy a fájdalom emberi, és hogy a bennetek lévő Isteni Jelenlét majd helyrehozza.

Ma és minden pillanatban felajánlom az Atyának mindazt, ami vagyok, ami Bennem van, és mindazt, amit teszek, élek, tapasztalok, gondolok és beszélek a világnak, mert a megadás örök.

Arra hívlak benneteket, hogy kövessétek ezeket a lépéseket, és minden nap mélyítsétek el az Istennel való egységeket.

Áldásomat adom erre.

Legtisztább Szent József